

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4582/2022
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... са боравиштем у ... Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Савић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, ПУ Ниш, ПС Мерошина, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 13/22 од 22.08.2022. године, у седници одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 13/22 од 22.08.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу П1 187/20 од 31.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности Основног суда у Прокупљу изјављен од стране туженог, као неоснован. Ставом другим изреке, тужба тужиоца којом је тражио да се поништи као незаконито решење тужене РС, МУП, ПУ Ниш, ПС Мерошина о престанку радног односа тужиоца 01 број ../11 од 17.08.2011. године и обавезе тужена да га врати на радно место које је обављао пре престанка радног односа се одбацује. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж1 13/22 од 22.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Прокупљу П1 187/20 од 31.01.2022. године.

Против другостепеног решења тужилац је изјавио благовремену ревизију из свих разлога предвиђених чл. 403. и 407. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао побијано решење у границама прописаним одредбом члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) па је одлучио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда ЗПП из члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је поднео дана 17.10.2016. године тужбу Основном суду у Прокупљу против тужене због незаконитог престанка радног односа по решењу 01 број ../11 од 17.08.2011. године. Тужилац је био у радном односу код тужене од 01.09.1992. године. У периоду од 01.01.2007. године обављао је послове заменика командира у звању самосталног полицијског инспектора када му је 17.08.2011. године донето напред назначено решење о престанку радног односа. Ово из разлога што је против тужиоца поднет оптужни предлог од стране ОЈТ у Прокупљу због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја у стицању са продуженим кривичним делом фалсификовања службене исправе. Тужилац сматра да му је радни однос престао противно одредбама Закона о раду, Закона о радним односима у државним органима и Закона о полицији и Уставу РС, с обзиром да је пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 105/15 од 09.09.2015. године ослобођен од кривичне одговорности. Решење о престанку радног односа му је донето због покретања кривичног поступка а имајући у виду раније одредбе Закона о унутрашњим пословима.

Нижестепени судови су закључили да је тужба тужиоца неблагоприятна те да је исту потребно одбацити. Ово из разлога што је тужилац пресуду Вишег суда у Прокупљу Кж 105/15 од 09.09.2015. године, којом је ослобођен од кривичне одговорности, примио дана 20.10.2015. године. Тужбу за поништај решења о престанку радног односа поднео је 17.10.2016. године, дакле након протекла рока од 90 дана од сазнања да је правноснажно ослобођен у поступку одлучивања због чијег иницирања му је престао радни однос на основу предметног решења. Како је тужба неблагоприятна то је првостепени суд тужбу одбацио. Разлоге које је у том погледу дао првостепени суд у свему је прихватио и другостепени суд.

По оцени Врховног суда, правилно је другостепени суд поступио када је потврдио решење првостепеног суда. Наиме, према члану 195. Закона о раду прописано је да (који је важио у време доношења оспореног решења) против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени односно представник синдиката чији је запослени члан ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом а рок за покретање спора је 90 дана од дана достављања решења односно од сазнања за повреду права. У конкретном случају тужилац је имао могућност да у року од 90 дана од дана достављања пресуде Вишег суда у Прокупљу Кж 105/15 од 09.09.2015. године покрене поступак пред судом. Пресуду је примио 20.10.2015. године али је тужбу поднео након истека предвиђеног рока тј. 17.10.2016. године. Из тога произлази да је тужба поднета након протекла рока од 90 дана од дана сазнања да је правноснажно ослобођен у поступку због чијег му је иницирања престао радни однос на основу оспореног решења па из свега тога произлази да је тужба неблагоприятна те да је правилно поступљено када је тужба сходно члану 294. став 2. ЗПП одбачена.

Наводима из ревизије тужиоца не доводи се у питање правилност побијаног решења. Није прихватљиво да у овом случају треба применити одредбу члана 110.

Закон о облигационим односима који предвиђа да се право на истицање ништавости не гаси. У овом случају постоје посебни прописи који регулишу питање рокова у којима се може поднети тужба ради престанка радног односа. Радни однос може престати на различите начине. У овом случају тужиоцу је радни однос престао по решењу тужене и ради се о одлуци посебне врсте а закон је установио посебан рок у коме се назначена одлука - решење може побијати. Стога се не може прихватити становиште тужиоца изнетог у ревизији да се у овом случају Закон о облигационим односима треба тумачити као *lex specialis* у односу на Закон о раду. Управо Закон о раду регулише радне односе па би се могло сматрати обрнуто да су у таквим стварима одредбе Закона о раду *lex specialis* у односу на одредбе Закона о облигационим односима.

Имајући у виду напред изнето, Врховни суд је на основу члана 414. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић